U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci navrhovatelky: **V. S.,** zast. obecným zmocněncem Z. S., proti odpůrci: **obec Lidmaň,** se sídlem Lidmaň 94, v řízení o kasační stížnosti navrhovatelky proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 2. 2018, č. j. 50 A 82/2017 – 96,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 7. 2. 2018, č. j. 50 A 82/2017 - 96, navrhovatelce nepřiznal osvobození od soudních poplatků a zamítl žádost navrhovatelky o ustanovení zástupce v řízení o jejím návrhu na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu obce Lidmaň.

[2] Proti uvedenému usnesení podala navrhovatelka (stěžovatelka) prostřednictvím krajského soudu kasační stížnost, jíž se domáhala zrušení napadeného usnesení krajského soudu. Důvody pro zrušení rozhodnutí krajského soudu spatřovala stěžovatelka zejména v tom, že její žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce byly objektivně důvodné, soudu řádně a včas prokázané, avšak krajským soudem řádně nevyřízené. Spolu s kasační stížností současně požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů a vznesla námitku podjatosti předsedkyně senátu krajského soudu JUDr. Věry Balejové.

[3] Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve otázkou, zda jsou v dané věci splněny veškeré podmínky řízení, a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[4] Z údajů na doručence (č. l. 102 spisu krajského soudu) vyplývá, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovatelce v souladu s § 50 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. doručeno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 12. 2. 2018 vložením zásilky do domovní schránky na adrese bydliště, kterou stěžovatelka označila ve svém návrhu.

[5] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí, zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného usnesení stěžovatelce, tedy pondělí 12. 2. 2018. Poslední den lhůty tak připadl na pondělí 26. 2. 2018 a tímto dnem lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost byla doručena krajskému soudu prostřednictvím elektronické pošty až dne 1. 3. 2018 a tato kasační stížnost je tak podána opožděně.

[6] Krajský soud přitom v napadeném usnesení stěžovatelku řádně poučil, že je ve věci možné podat kasační stížnost, v jaké lhůtě a ke kterému soudu.

[7] Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítnout.

[8] Jen pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že byť podání stěžovatelky je datováno dnem 26. 2. 2017, krajskému soudu bylo prostřednictvím elektronické pošty doručeno až dne 1. 3. 2018, přičemž žádné jiné podání zaslané z e-mailové adresy stěžovatelky krajský soud v období od 25. 2. 2018 do 1. 3. 2018 neobdržel (viz úřední záznam založený na č. l. 112 spisu krajského soudu). Text průvodní e-mailové zprávy stěžovatelky naznačující, že se jedná o opakované podání zaslané proto, že stěžovatelka neobdržela od krajského soudu potvrzení o převzetí podání, jež stěžovatelka údajně zaslala dne 27. 2. 2018 v čase 1.38 hod., tedy nepůsobí věrohodně. I pokud by však toto podání bylo stěžovatelkou skutečně odesláno a krajskému soudu řádně doručeno, jednalo by se rovněž o podání opožděné, neboť lhůta k podání kasační stížnosti uplynula dne 26. 2. 2018.

[9] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost stěžovatelky musela být bez jakýchkoli pochybností odmítnuta jako opožděná, již Nejvyšší správní soud nerozhodoval o její žádosti o osvobození od soudních poplatků ani o návrhu na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti, které stěžovatelka uplatnila společně s kasační stížností (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 – 48, publ. pod č. 1741/2009 Sb. NSS).

[10] Nejvyšší správní soud dále nemohl rozhodovat ani o námitce podjatosti, kterou stěžovatelka spatřovala ve způsobu, jakým předsedkyně senátu JUDr. Věra Balejová v usnesení ze dne 7. 2. 2018, č. j. 50 A 82/2017 – 96, posoudila její žádost o osvobození od soudních poplatků, neboť tato námitka nebyla uplatněna ve lhůtě jednoho týdne ode dne, kdy se stěžovatelka o tvrzeném důvodu podjatosti dozvěděla (předmětné usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 12. 2. 2018, námitka podjatosti však byla uplatněna až současně s podáním kasační stížnosti). K později uplatněným námitkám podjatosti přitom soud dle § 8 odst. 5 s. ř. s. nepřihlíží.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 14. března 2018

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu